

ویژه‌نامه

هفتمین جشنواره تئاتر منطقه ای افراد دارای معلولیت آفتاب

آفتاب ۲

شهرکرد آذر ماه ۱۴۰۳

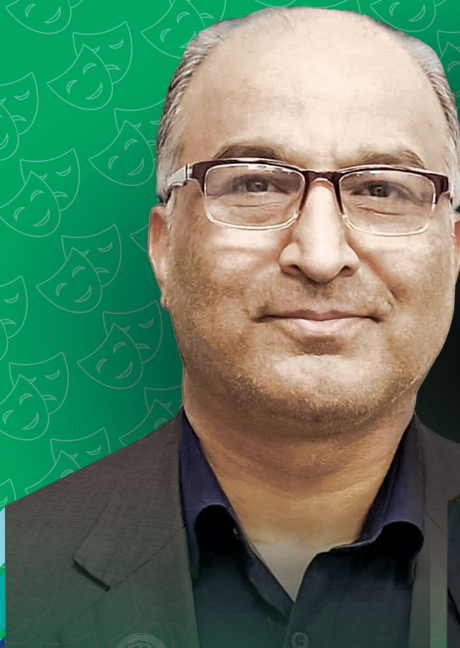
The 7th Regional Theater Festival Of Persons With Disabilities

December 2024 9-12

Chaharmahal and Bakhtiari

Shahrekord

معرفی داوران جشنواره

مجید امرای

زاده ۱۳۴۸ در شهر کوهدشت لرستان
دارای مدرک دکترای تخصصی دراماترپی
از انستیتو بین‌المللی هنر درمانی پاریس
دراماتراپیست، کارگردان تئاتر، روزنامه‌نگار،
نویسنده و پژوهشگر
نظریه پرداز عرصه دراماترپی عضو مؤسس
انحاده جهانی دراماترپی WADTH و دبیر کل
انجمن بین‌المللی دراماترپی ایران DTCI

شهرام زرگر

زاده ی ۱۳۴۴ در تهران
کارشناس ارشد ادبیات نمایشی از دانشکده
سینما تئاتر
نویسنده، مترجم، کارگردان و بازیگر سینما و تئاتر
عضو هیئت علمی دانشگاه هنر، مدیر گروه
نمایش، مدیر تشکل های علمی و پژوهشی،
معاون پژوهشی دانشکده سینما تئاتر، عضو کانون
نمایشنامه نویسان و مترجمان خانه تئاتر
داوری در جشنواره های مختلف
ترجمه بیش از ۳۵ عنوان نمایشنامه و فیلمنامه

شهرام نوشیر

زاده ۱۳۴۶ آبدان
کارگردان، ایده پرداز و نمایشنامه نویس، مدرس تئاتر
کارشناس نمونه ملی ایران
کارگردان، ایده پرداز و نویسنده ۹۰ اثر نمایشی و
پرفورمنس آرت
مدیر هنر
مدیر هنر
برگزیده جشنواره های متعدد ملی و بین‌المللی تئاتر
در حوزه نمایشنامه نویسی، کارگردانی، بازیگری و
طراحی صحنه

صاحب امتیاز: اداره کل بهزیستی استان چهارمحال و بختیاری
 مدیر مسئول: دکتر مهشید سلیمانی
 دبیر جشنواره: فرزانه یزدانی
 دبیر اجرایی جشنواره: سید اکبر دانیالی لردگانی
 سردبیر: امین بسیم
 دبیر تحریریه: آمنه طاهرزاده
 تحریریه: لیلا قربانی، مرضیه طاهرزاده
 گرافیسیت: سمیه حیدری
 عکس: زهرا بهرامی، فاطمه جهانبخشی

ویژه نامه

هفتمین جشنواره منطقه‌ای تئاتر افراد دارای معلولیت

هفتمین جشنواره تئاتر منطقه ای افراد دارای معلولیت آفتاب

فاطمه عباسی معاون توانبخشی سازمان بهزیستی کشور

های افراد دارای معلولیت معمول نباشد حضور فعال این هنرمندان در زمینه خلق و تولید آثار تاثیرگذار هنری علاوه بر تقویت حس ارزشمندی در این هنرمندان می‌تواند به دگرگونی نگرش‌های جامعه منجر شود و نویدبخش تغییرات پایدار اجتماعی باشد بر مبنای اصول کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت ایجاد دسترسی برابر، زمینه سازی برای مشارکت در زندگی فرهنگی و اجتماعی و نیز آماده سازی جامعه برای حضور فرد دارای معلولیت و تجربه زندگی مستقل در کنار سایر افراد جامعه یک ضرورت است. بنابراین سازمان بهزیستی تلاش می‌کند تا با استفاده از نگاه چندبعدی به مسائل اجتماعی و بهره‌گیری تخصصی از ظرفیت‌های موجود جامعه در راستای ارتقاء کیفیت زندگی فردی و اجتماعی این عزیزان نقش داشته باشد. قدردان هنرمندان شجاعی هستیم که با خلاقیت‌های خود طلاهدار آگاسازی و الهام بخشی به همگان بوده و یقین داریم که این رویداد نقطه عطفی در هم‌پیوندی اجتماعی و شکوفایی استعدادها خواهد بود.

این رویداد نقطه عطفی در هم‌پیوندی اجتماع و شکوفایی استعدادها خواهد بود

تئاتر، علاوه بر زمینه‌های فراگیر مردمی آن ابزاری نیرومند برای توانمندسازی و رشد خودباوری در میان افراد دارای معلولیت است با این رویکرد، جشنواره منطقه‌ای تئاتر افراد دارای معلولیت فرصت مناسب و موثری را برای ایجاد بستر تبادل اندیشه و به تصویر کشیدن چالش‌ها و موفقیت‌های این عزیزان فراهم می‌آورد در شرایطی که توجه به ارزش‌های انسانی یکی از مهم‌ترین نیازهای بشر است و شاید در برخی موارد نگرش صحیحی در خصوص ویژگی‌ها و توانمندی

ویژه نامه

آفتاب

جشنواره تئاتر افراد دارای معلولیت به عنوان یک رویداد فرهنگی و هنری پویا، گامی تاثیرگذار و کلیدی در راستای تحقق حقوق انسانی و توانمندسازی اجتماعی عزیزان دارای معلولیت است. جشنواره تئاتر به عنوان یک رویداد فرهنگی زمینه ای مؤثر را برای ارتقاء آگاهی های اجتماعی و شناساندن توانمندی ها و ظرفیت های نهفته افراد دارای معلولیت را برای جامعه فراهم می کند و مسلمان می تواند به عنوان یک روش درمانی و آموزشی نقش مهمی در زندگی آنان ایفا کند

بر کسی پوشیده نیست که اهدافی چون خلاقیت بخشی ذهنی، تحرک بدنی مناسب، کنترل احساسات، کاهش نقش های روحی و استفاده بهینه از قوای بدنی از طریق ابزار هنر و به ویژه هنر تئاتر و در صحنه نمایش بیشتر و بهتر تبلور پیدا خواهد کرد.

این جشنواره ضمن فراهم کردن بستر تولید و توسعه عرصه خلاقیت و آفرینشگری با ایجاد فرصت رقابت طراحی شده و تاکید دارد که در کنار هنر تئاتر تقویت جنبه فرهنگی، روانی و اجتماعی نیز همواره مورد توجه بوده است. چراکه در وجود هر انسان، استعداد های منحصر به فردی وجود دارد که با فراهم آمدن فرصت ها و شرایط مطلوب امکان شکوفایی پیدا می کند.

از کلیه هنرمندان عزیز بابت تلاش ارزشمند و از مدیران محترم استان ها و معاونین توانبخشی سراسر کشور به خاطر برنامه ریزی مناسب و از کارشناسان استان ها برای تصمیم سازی مؤثر سپاسگزارم. همچنین در پایان از زحمات مستمر همکار ارجمندم سرکار خانم دکتر افسانه فخری تشکر و قدردانی می نمایم.

زهرا نوع پرست مدیر کل دفتر توانبخشی آموزشی، حرفه ای و توانپزشکی سازمان بهزیستی کشور

در جشنواره افتاب در کنار هنر تئاتر تقویت جنبه فرهنگی، روانی و اجتماعی نیز مورد توجه بوده است

فرزانه یزدانی دبیر هفتمین دوره جشنواره و معاون توانبخشی سازمان بهزیستی چهارمحال و بختیاری

با همکاری و همدلی یکدیگر، آینده ای روشن تر برای افراد با معلولیت رقم خواهیم زد

درد فراوان بر تمامی شرکت کنندگان پرتلاش و خلاق جشنواره تئاتر افتاب حضور شما عزیزان در این گردهمایی بزرگ، مایه مباهات و افتخار است. شما با اراده ای پولادین و توانمندی های شگفت انگیز خود، الگویی برای همه ما هستید. امیدوارم این رویداد، انگیزه های مضاعف برای ادامه مسیر موفقیت شما باشد. به یقین، آینده ای روشن در انتظار شماست.

جشنواره تئاتر معلولین، اقدامی است در راستای ارتقای کیفیت زندگی افراد دارای معلولیت و پیشگیری از پدیده انزوای اجتماعی در این گروه از جامعه. این رویداد هنری نشانگر تحقق فرآیند توانبخشی مبتنی بر جامعه بوده و به طور مستقیم بر کاهش نگرش های منفی نسبت به معلولیت و افزایش پذیرش اجتماعی آنان منجر خواهد شد.

توانمندسازی افراد معلول در ابعاد مختلف، از جمله اشتغال و مهارت های زندگی، از اولویت های اصلی سازمان بهزیستی است. تئاتر درمانی به عنوان یکی از روش های مؤثر توانبخشی، می تواند به توسعه مهارت های ارتباطی، خلاقیت و حل مسئله در افراد معلول کمک شایانی کرده و زمینه را برای حضور فعال تر آن ها در جامعه و بازار کار فراهم آورد.

ضمن تشکر از حضور پرشور شما عزیزان، امیدواریم این رویداد علمی و هنری، انگیزه های مضاعف برای ادامه مسیر موفقیت شما باشد. اطمینان داریم که با همکاری و همدلی یکدیگر، آینده ای روشن تر برای افراد با معلولیت رقم خواهیم زد.

هدف من انتقال تجربیات و دانش خود و تسهیل تولید آثاری است که دغدغه های معاصر را بازتاب دهند

ابراهیم حاجی حیدری متولد ۱۳۷۲ دانشجوی کارگردانی سینما است که با تکیه بر فنون کارگردانی و نگاهی متفاوت به هنر نمایش، توانسته است در جشنواره های مختلف داخلی و بین المللی بدرخشد و حضور وی در جشنواره تئاتر معلولین، نشان دهنده از تعهد و تلاش او برای گسترش هنر و فرهنگ در میان تمامی اقشار جامعه است. این گروه با اتخاذ رویکرد کارگاهی، آثار نمایشی خود را تولید می کند. در این روش، ایده ها و طرح ها مستقیماً از دل دغدغه ها و تجربیات بازیگران استخراج شده و با توجه به توانمندی های فردی هر بازیگر، نقش ها تخصیص می یابد تا از پتانسیل های نهفته هر بازیگر به طور کامل بهره برداری کرده و اجراهایی خلاقانه و اصیل آفریده شود. این کارگردان معتقد است که خیابان به عنوان یک فضای باز، چالش هایی فراتر از صحنه محدود ارائه می دهد. این تنوع، بازیگر را به کاوش در عمق وجودی خود، واکنش های بدیهی و چالش های جدید ترغیب می کند. تئاتر خیابانی، به عنوان یک دیالوگ زنده و مستقیم با مخاطب، ابزاری قدرتمند در آگاهی بخشی اجتماعی است. این هنر، با زبانی نمادین و تأثیرگذار، دغدغه های جمعی را عیان ساخته و به ایجاد گفت و گویی فعال در جامعه کمک می کند.

حاجی حیدری برای حفظ امنیت بازیگران معلول و غنای کار خود در طول نمایش خیابانی، مکان یابی دقیق و شناخت قبلی از محیط را عنصری کلیدی در تعامل آگاهانه و هدفمند با فضای اجرا می داند. وی بر این باور است که تئاتر خیابانی، فضایی دموکراتیک فراهم می کند تا افراد دارای معلولیت، با بهره گیری از زبان عمومی هنر به گفت و گویی مستقیم با جامعه بپردازند و برقراری ارتباط عمیق تر را تسهیل کنند. آثار این گروه، با ریشه در تجربیات زندگی این افراد، پل ارتباطی میان آن ها و جامعه است.

برنامه این کارگردان برای آموزش و تربیت نسل جدید هنرمندان معلول در زمینه تئاتر خیابانی، تعهد به همکاری با هنرمندان پیشکسوت و نسل نوظهور است. او می گوید: «هدف من انتقال تجربیات و دانش خود و تسهیل تولید آثاری است که دغدغه های معاصر را بازتاب دهند».

تفکیک بین تئاتر کودک و تئاتر کودکان با نیازهای ویژه، نوعی ایجاد فاصله بین کودکان است

نمایش «مترجنگ» قصه حمله یک کلاغ به محصولات مزرعه دو خانواده کشاورز است که در بخش کودک و نوجوان با کارگردانی مسیح اقبالی از استان قم در جشنواره حضور دارد.

مسیح اقبالی، هنرمند تئاتر متولد ۱۳۶۴ است. اقبالی با حضور در جشنواره های استانی قم، توانمندی های خود را در حوزه نویسندگی و کارگردانی به اثبات رسانده و جوایزی ارزشمند را کسب نموده است.

دیدگاه نوآورانه اقبالی نسبت به تئاتر کودکان با نیازهای ویژه، جای تأمل دارد. او بر این باور است که تفکیک بین تئاتر کودک و تئاتر کودکان با نیازهای ویژه، نوعی برجسته سازی و ایجاد فاصله بین کودکان است.

به اعتقاد اقبالی، نگاه یکسان جامعه به همه کودکان، منجر به تغییر نگرش خود کودکان نسبت به هویت و توانایی هایشان خواهد شد.

این کارگردان در مواجهه با بازیگران دارای معلولیت، رویکردی مبتنی بر کشف و پرورش پتانسیل های نهفته در هر فرد اتخاذ کرده است. در واقع، اقبالی با این رویکرد، به دنبال ایجاد یک گفتگوی خلاقانه میان کارگردان، بازیگر و متن است که در آن، معلولیت نه به عنوان یک مانع، بلکه الهامبخش خلق شخصیت های جدید عمل می کند.

اقبالی در رابطه با شکستن کلیشه های تئاتر معلولین بر این باور است که «ضرورت دارد تا از کلیشه های مبتنی بر رنج و محرومیت فاصله گرفته و به سمت خلق آثاری با رویکردی مثبت گرا و شاداب حرکت کنیم».

هدف اصلی کارگردان این اثر ایجاد یک تجربه تئاتری فراگیر و همدلانه بوده است. از این رو، زبان هنری به کاررفته در این اثر نمایشی به گونه ای طراحی شده که مخاطب به جای تمرکز بر تفاوت های فیزیکی بازیگران، بر روی بازیگری و روایت داستان متمرکز شود.

اقبالی اعتقاد دارد که: «تئاتر به عنوان یک رسانه قدرتمند، نقش بسزایی در شکل دهی نگرش ها و ارزش های اجتماعی ایفا می کند. این هنر، با ایجاد فرصتی برای همدلی و تعامل با دیگران، می تواند به رشد فردی و اجتماعی مخاطبان کمک کند. در نهایت، هدف ما آن است که تئاتر به بخشی جدایی ناپذیر از زندگی روزمره خانواده ها تبدیل شود و ابزاری موثر در ارتقای سطح فرهنگی و اجتماعی جامعه باشد».

ابراهیم حاجی حیدری کارگردان نمایش خیابانی «شیرین و فرهاد به روایت یک مجهول الهویه»

اولویت اصله من، ایجادیک فرایند خلاقانه و تحول‌گرایی فرد دارای معلولیت است

مرضیه اسماعیلی، متولد ۱۳۵۸، طی فرایندی خودآموز و تجربی از سال ۱۳۸۰ به عرصه تئاتر وارد شده است. اسماعیلی با بهره‌گیری از آموزه‌های اساتیدی چون رضا گوران، پیام دهکردی و کیومرث مرادی در حوزه‌های کارگردانی، بازیگری و طراحی صحنه با تجربه‌های تازه در هنرهای نمایشی آشنا شده است. نمایش «شهر مورچه‌ها» نخستین اقدام در فرایند تئاتری شدن گروهی از شرکت‌کنندگان کارگاه‌های توانمندسازی مرکز توانبخشی «مهرگان» می‌باشد که با مدیریت اسماعیلی و با هدف ارتقاء اعتمادبه‌نفس و تقویت مهارت‌های فردی و اجتماعی معلولین طراحی و اجرا شده است.

این کارگردان معتقد است که نمایش درمانی با ایجاد فضایی سرشار از نشاط، سرگرمی و همدلی به مخاطب امکان می‌دهد تا به دگرگونی در نگرش خود نسبت به معلولیت دست یابد.

اسماعیلی می‌گوید: «اولویت اصلی من، ایجاد یک فرایند خلاقانه و تحول‌گرا برای فرد دارای معلولیت است. این فرایند مبتنی بر شکستن روال تکراری روزانه وی و ایجاد یک ساختار هدفمند در پرورش روحیه رقابت‌پذیری هنری است.»

نظر این کارگردان در رابطه با نقش تئاتر در درمان و بهبود وضعیت روانی افراد معلول این‌گونه بیان شد: «تجربه تئاتر برای فرد معلول، فراتر از حضور صرف بر صحنه است. این تجربه، امکان یک تطهیر و تخلیص عمیق را فراهم می‌آورد؛ جایی که محدودیت‌های جسمانی و روانی در مواجهه با جهان نمایش، موقتاً کنار گذاشته می‌شوند.

پیشنهاد این کارگردان برای ارتقای کیفی فعالیت‌های این افراد، بر ضرورت بهره‌گیری از دانش و تجربیات کارشناسان توانبخشی است تا مسئولین فرهنگی و هنری را به درک عمیق‌تری از شرایط و توانمندی‌های این هنرمندان برسانند. وی معتقد است که این امر، منجر به تدوین سیاست‌ها و برنامه‌های حمایتی متناسب با نیازهای خاص هر فرد و ایجاد فرصت‌های برابر برای حضور آن‌ها در صحنه تئاتر خواهد شد.

سایه همایه کارگردان نمایش «یک روز در موزه»

حضور مشاوران از جامعه معلولین در مراحل تولید آثار از کلیشه‌ها و نگاه‌های ترحم‌آمیز جلوگیری می‌کند

در خلاصه داستان این نمایش آمده است: دو پسر بچه که با خانواده برای بازدید از موزه آمدند گم شده و با مجسمه‌ها تنها می‌شوند. مجسمه‌ها به حرکت درمی‌آیند و با بچه‌ها صحبت می‌کنند که ماجراهایی پیش می‌آید... همایی، آموزش‌های تخصصی و فردی‌سازی این آموزش‌ها را در کار با افراد معلول پراهمیت می‌داند و معتقد است: نقش مهم استعداد فردی در موفقیت این آموزش‌ها بسیار مهم است. هر فرد با توجه به ویژگی‌های منحصر به فرد خود، به روش‌های آموزشی متفاوتی نیاز دارد.

همایی بر این باور است که: «تمرین مداوم و علاقه‌مندی بازیگران به نقش خود نیز تأثیر مهمی در انتقال تجربیات عمیق و خلق اجراهای اصیل دارد. با تکیه بر این رویکرد، بازیگران می‌توانند به حافظه عاطفی خود متصل شده و احساسات پیچیده‌ای را که در متن نمایش نهفته است، به صورت باورپذیری به‌رو صحنه بیاورند.»

این کارگردان تئاتر در ارتباط با مفهوم تئاتر درمانی بیان می‌دارد: «امکان پذیر بودن اجرای هنر تئاتر برای افراد دارای محدودیت‌های جسمی، تأثیر شگفت‌انگیزی بر روحیه و اعتمادبه‌نفس آنان دارد. بدین معنی که تنها آگاهی از این موضوع که می‌توانند به یکی از هنرهای به‌ظاهر دروازه دسترس، دست پیدا کنند، به‌عنوان یک درمان روحی عمل می‌کند.»

این کارگردان معتقد است: «بهترین زمان برای استفاده از تکنیک‌های دراماترایی زمانی است که نقش‌ها به شخصیت واقعی بازیگران نزدیک باشد. او بر این باور است که تئاتر می‌تواند به‌عنوان یک ابزار قدرتمند برای بروز احساسات و کشف شخصیت پنهان افراد، به ویژه افرادی با محدودیت‌های جسمی عمل کند.»

همایی کارگردان تئاتر معلولین دیدم‌شدن افراد دارای محدودیت‌های جسمی در جامعه هنری را با اهمیت دانست و گفت: «برای ارتقاء کیفیت تئاتر معلولین، نیازمند پرورش نیروهای متخصص و بهره‌گیری از تجربیات افراد با تجربه در این حوزه هستیم. همچنین، حضور مشاورانی از جامعه معلولین در مراحل تولید آثار می‌تواند به جلوگیری از کلیشه‌ها و نگاه‌های ترحم‌آمیز کمک شایانی کند.»

تلاش سازمان بهبودی، گامی ارزشمند و تحسین برانگیز در حوزه هنر و درمان است

غلامرضا عربی، کارشناس ارشد کارگردانی تئاتر و عضو پیوسته انجمن کارگردانان تئاتر ایران است. وی سال‌هاست که با خلق آثار نمایشی متعدد، به بررسی و تحلیل دراماتیک رویدادها پرداخته و با بهره‌گیری از دانش نظری و عملی خود، تجربیاتی در حوزه کارگردانی به دست آورده است.

عربی با تکیه بر اندوخته‌های تجربی بیان می‌دارد: «مسئله عدم هماهنگی بدن و بیان در اجراهای تئاتری، یکی از چالش‌های اصلی تلقی شده و می‌تواند موجب سردرگمی مخاطب و کاهش اثربخشی اثر هنری گردد. در تئاتر معلولین، به دلیل ویژگی‌های خاص افراد، این عدم هماهنگی ممکن است تشدید شود. از این‌رو، کارگردانان و متخصصان حوزه‌های مرتبط با تئاتر معلولین، از جمله روانشناسان و روان‌درمان‌گران، با چالش مهمی در جهت اصلاح رفتارهای بدن و بیان بازیگران مواجه هستند. برای رفع این چالش، استفاده از تکنیک‌های مختلفی پیشنهاد می‌شود که با توجه به استعدادها و خصوصیات فردی هر بازیگر، می‌تواند متفاوت باشد. در این فرایند، مهارت‌های کارگردانی به‌تنهایی کافی نیست و نیاز به دانش و تجربه در حوزه روانشناسی نیز احساس می‌شود. در برخی موارد، حتی ممکن است نقش روان‌درمانی پررنگ‌تر از کارگردانی باشد.»

عربی، مکاتبسم اثرگذاری سایکودراما در تئاتر معلولین را شناخت فردی، تسهیل بیان احساسات، تقویت اعتماد به نفس، توسعه مهارت‌های اجتماعی و کاهش اضطراب بیان داشته و شخصی‌سازی درمان و کارگردانی در تئاتر توانخواهان را یک برنامه درمانی و هنری می‌داند. کارگردان این نمایش در ارتباط با فرایند انتخاب موسیقی، طراحی صحنه و دیگر مؤلفه‌های بصری نمایش معیارهای خاصی را مد نظر قرار داده‌است. وی در این رابطه می‌گوید: «این معیارها شامل ایجاد فضای حسی و لمسی غنی‌ای بود که بتواند با رویکرد بازیگری مبتنی بر صدا و تفاوت بافت‌ها از طریق حس لامسه، هم‌خوانی داشته باشد. استفاده از دکورهای نشانه‌گذاری شده با بافت‌های متفاوت و کدهای حسی، امکان حرکت و تعامل بازیگران با محیط را بر اساس محرک‌های صوتی و موسیقایی فراهم می‌آورد. این رویکرد نوآورانه نه تنها برای بازیگران، بلکه برای مخاطب عام و خاص نیز تجربه‌ای تأمل‌برانگیز و قابل توجه است.»

این کارگردان، گام‌های نوین در تئاتر معلولین را از درمان به سوی زیبایی‌شناسی هدایت کرده و می‌افزاید که: «تئاتر تنها به گفتگو محدود نمی‌شود بلکه مجموعه‌ای از زیبایی‌های تصویری، فرمی، حرکتی و محتوایی هم دارد که توجه به آن تأثیر مستقیم بر درمان افراد دارد. تلاش سازمان بهزیستی در جهت توسعه و گسترش تئاتر معلولین، گامی تحسین‌برانگیز در حوزه هنر و درمان است ولی از زیبایی‌شناسی این ژانر از تئاتر تا رسیدن به یک تئاتر کامل و حرفه‌ای فاصله وجود دارد و پر کردن این فاصله مستلزم آموزش و هزینه‌هایی بیش از این است.»

وی می‌افزاید: «از این منظر تئاتر افراد دارای معلولیت نیازمند توجه ویژه و تخصصی است. تشکیل یک کار گروه متشکل از متخصصان توانبخشی، روانشناسی، تئاتر و سایر حوزه‌های مرتبط، می‌تواند به شناسایی دقیق نیازها و طراحی برنامه‌های مداخله‌ای اثربخش منجر شود.»

وجود هر گونه محدودیت جسمی یا ذهنی نباید مانع برای پیشرفت و تحقق روپاهایتان باشد

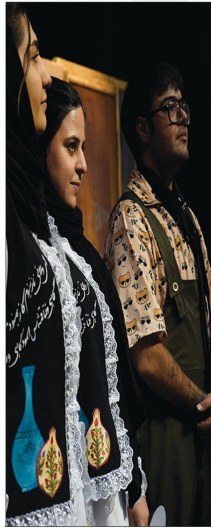
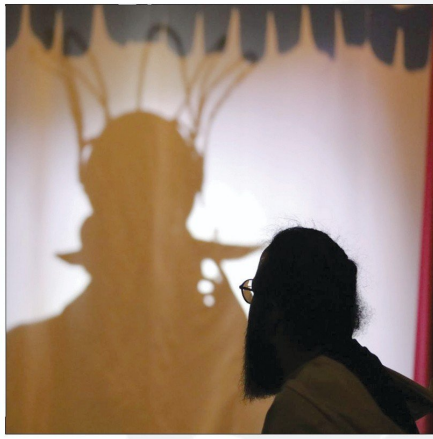
عاطفه امیرخانی دارای لیسانس مددکاری است و در ۱۵ سال اخیر به‌عنوان کارگردان تئاتر و موسیقی، در مراکز توانبخشی فعالیت دارد. هنرجویان توانخواه او افتخارات بسیاری کسب کرده و با اجرای عمومی آثارشان، نام مراکز توانبخشی را در سطح استان و فراتر از آن مطرح کرده‌اند. علاقه‌مندی او به تئاتر کودک، همواره به دلیل جذابیت‌های ذاتی این هنر و همچنین فرصت یادگیری و رشد شخصی بوده است.

امیرخانی در این زمینه می‌گوید: شاهد توانمندی‌های شگفت‌انگیز کودکان دارای معلولیت بودم که فراتر از انتظار و حتی توانایی بسیاری از افراد سالم است. این کودکان، با وجود محدودیت‌های جسمی، از پتانسیل‌های نهفته‌ای برخوردارند که با تلاش و تمرین طولانی مدت نیز به‌سادگی قابل دستیابی نیست.

امیرخانی گروه هدف خود را افرادی با توانایی‌های متفاوت می‌داند که با چالش‌های جسمی حرکتی، کم شنوایی و یا ناتوانی‌های ذهنی مواجه هستند. پیام وی به آن‌ها این است که: «وجود هر گونه محدودیت جسمی یا ذهنی نباید مانعی برای پیشرفت و تحقق روپاهایتان باشد، بلکه تمرکز بر توانمندی‌ها و استفاده حداکثری از آن‌هاست که راهگشای کار شما خواهد بود.»

محدودیت‌های فیزیکی و شناختی بازیگران کودک در نمایش «دیو و پلا» کارگردان را بر آن داشته تا با حذف میزانشن‌های پیچیده و تمرکز بر طراحی‌های مینیمال، فضایی مناسب برای اجرای همه بازیگران فراهم کند. امیرخانی بر این باور است که برای موفقیت در این عرصه، کارگردان علاوه بر دانش تئاتر نیازمند تجربه عملی و تخصصی در کار با کودکان دارای معلولیت است. این تجربه تنها با گذشت زمان، آموزش تخصصی و تعامل مستمر با این گروه خاص از کودکان قابل کسب است.

امیرخانی پیشنهاد می‌کند که همکاری سازمان‌هایی مانند آموزش و پرورش، آگاهی‌بخشی، آموزش و پرورش و سایر نهادهای مرتبط با تئاتر، می‌تواند به این هنرمندان کمک کند تا با آرامش و به‌راستی به خلق آثار هنری بپردازند.

طلوع آفتاب تئاتر بر بام ایران

فراهم آورد. آثار نمایشی متنوع ارائه شده در این جشنواره، فرصتی مغتنم برای مخاطبان است تا با دنیای افراد دارای معلولیت، از دریچه هنر تئاتر نگاه کنند و به تفکر و تعامل با آن ترغیب شوند. با تماشای عکس‌های روز اول جشنواره آفتاب، به دنیای رنگارنگ هنر و خلاقیت هنرمندان توانخواه قدم بگذارید.

هجدهم آذرماه ۱۴۰۳، هتل پارسیان شهر کرد میزبان گروه‌های نمایشی شرکت‌کننده در هفتمین دوره جشنواره تئاتر منطقه آفتاب بود. استقبال گرم مسئولین بهزیستی استان چهارمحال و بختیاری و هیئت اجرایی با اهدای گل به گروه‌های نمایشی در بدو ورود آغاز شد. این جشنواره در روز نوزدهم آذرماه با نمایشی صحنه‌ای از استان اصفهان شروع به کار کرد و در همان آغاز، فضایی صمیمی و پویا را برای تبادل اندیشه‌ها و تجربیات هنری

هفتمین جشنواره تئاتر منطقه ای افراد دارای معلولیت آفتاب

ویژه‌نامه

هفتمین جشنواره منطقه‌ای تئاتر افراد دارای معلولیت
آفتاب

۶